

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Grobelny

Sędziowie: SO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

SO Michał Wysocki

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy nadzoru nad egzekucją z nieruchomości

w postępowaniu egzekucyjnym z wniosku wierzyciela (...)półka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa w P.

przeciwko dłużnikom G. B. i W. B.

przy udziale nabywcy licytacyjnego (...) Spółka z o.o. w P. (poprzednia siedziba w G.)

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi nabywcy licytacyjnego

o stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy (...)w P.pod sygn. akt II.Co(...)

postanawia:

oddalić skargę.

/-/ Joanna Andrzejak-Kruk/-/ Jarosław Grobelny/-/ Michał Wysocki

UZASADNIENIE

Pismem złożonym w dniu 21.03.2014r. nabywca licytacyjny (...) Spółka z o.o.w P.złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości prowadzonego przez Sąd Rejonowy (...)w p.pod sygn. akt II.Co(...), domagając się stwierdzenia, że w powyższym postępowaniu doszło do przewlekłości, przyznania mu od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 16.000,-zł oraz zasądzenia na jego rzecz od Skarbu Państwa kosztów postępowania według norm przepisanych. Skarżący zarzucił, że od dnia przekazania akt przez komornika do dnia wydania postanowienia o odmowie przysądzenia własności, tj. przez okres trzech miesięcy, nie została podjęta jakakolwiek czynność. Ponadto Sąd zbyt pośpiesznie i wychodząc poza zakres swej kognicji zakwestionował okoliczność istnienia stosownej uchwały lub postanowienia umowy spółki, nie podejmując nawet próby wyjaśnienia, czy rzeczywiście one nie istnieją, czym spowodował dalszą przewlekłość postępowania.. Zdaniem skarżącego powinien on uzyskać prawomocne przysądzenie własności w terminie czterech lub sześciu tygodni, co oznacza, że postępowanie obecnie trwa co najmniej czterokrotnie dłużej niż powinno.

Sąd Okręgowy ustalił, iż przebieg postępowania był następujący:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)w P.T. B.prowadzi pod sygn. akt Km.(...)postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela (...)półka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)Spółka komandytowa w P.przeciwko dłużnikom G. B.i W. B.. Egzekucja prowadzona w trybie art. 1013¹ k.p.c. skierowana została m.in. do niezabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w P.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy (...)w P.prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Egzekucję nadzoruje pod sygn. akt II.Co.(...)Sąd Rejonowy (...)w P.

W dniu 10.10.2013r. komornik przeprowadził pierwszą licytację nieruchomości. Do przetargu przystąpił m.in. (...) Spółka z o.o. w G., który zaoferował najwyższą cenę. W dniu 16.10.2013r. komornik przekazał akta egzekucyjne Sądowi Rejonowemu celem wydania postanowienia o przysądzeniu własności. Postanowieniem z dnia 3.01.2014r. Sąd Rejonowy odmówił przysądzenia własności nieruchomości wskazując, że wierzyciel nie wykazał, iż wyrok zaoczny, na którym opiera się tytuł wykonawczy, jest prawomocny (art. 952 k.p.c. w zw. z art. 1013¹ § 3 k.p.c.), licytant nie przedstawił uchwały wspólników o wyrażeniu zgody na nabycie nieruchomości(art. 228 k.s.h) oraz nie wykazał, iż z umowy spółki wynika brak wymogu zgody wspólników na nabycie nieruchomości, a ponadto komornik nie udzielił przybiccia (art. 869 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1013¹ § 3 k.p.c.) i nie ustalił, czy dostawa przedmiotowej nieruchomości będzie objęta obowiązkiem zapłaty podatku VAT.

W dniu 6.02.2014r. wpłynęło do Sadu Rejonowego zażalenie wierzyciela na powyższe postanowienie (do zażalenia wierzyciel dołączył odpis wyroku zaocznego ze stwierdzeniem jego prawomocności udzielonym w dniu 22.01.2014r.), zaś w dniu 12.02.2014r. – zażalenie nabywcy (powołano się w nim m.in. na złożoną do akt egzekucyjnych w dniu 23.01.2014r. uchwałę zgromadzenia wspólników w sprawie wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości). Zarządzeniem z dnia 24.01.2014r. komornik sprostował protokół pierwszej licytacji nieruchomości nadając mu treść, z której wyraźnie wynika, że spółce (...) udzielono przybiccia. Ponadto pismem z dnia 28.01.2014r. komornik poinformował Sąd Rejonowy sprzedaż nieruchomości nie jest objęta podatkiem VAT oraz ponownie zwrócił się o wydanie postanowienia o przysądzeniu własności.

Postanowieniem z dnia 12.03.2014r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił postanowienie z dnia 3.01.2014r. i przysądził własność nieruchomości na rzecz nabywcy licytacyjnego (...) Spółka z o.o.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie była zasadna.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17.06.2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz.1843 z późn.zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Ocena, czy zaistniała przewlekłość jest względna i zawsze musi odnosić się do realiów konkretnej sprawy i przyjętego trybu postępowania. Pojęcie przewlekłości generalnie dotyczy stanów czy zdarzeń nadmiernie rozciągniętych w czasie, przedłużających się, przy czym przewlekłość nie jest zależna jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć

strony, ale od czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi prowadzenie określonych procedur. W przypadku spraw sądowych chodzi o to, by podejmowane czynności odbywały się bez zbędnej zwłoki, której nie dałoby się uzasadnić, a która wskazywałaby na beczynność sądu lub bezproduktywność jego działań.. Tylko więc nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki, o jakim mowa w ustawie (tak również: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11.05.2005r., II S 26/05, LEX nr 151808; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.09.2005r., II S 19/05, publ. KZS 2005/11/39; postanowienie NSA w Warszawie z 26.11.2004r., GPP 1/4, publ. ONSAiWSA 2005/5/97).

W rozpoznawanym przypadku lektura akt nadzoru nad egzekucją z nieruchomości i przedstawiony wyżej przebieg czynności Sądu Rejonowego związanych z wydaniem postanowienia w przedmiocie przysądzenia własności wskazuje, iż nie doszło do tak rozumianej przewlekłości postępowania sądowego. Można zgodzić się ze skarżącym o tyle, że Sąd Rejonowy po przedstawieniu mu akt egzekucyjnych przez komornika, co nastąpiło w dniu 16.10.2013r., powinien był wydać postanowienie szybciej niż dopiero po około 2,5 miesiąca. Z art. 1013⁶ § 2 k.p.c. wynika bowiem, iż po zapłaceniu przez nabywcę ceny nabycia sąd „niezwłocznie” wydaje postanowienie o przysądzeniu własności. Sąd Rejonowy dysponował wszystkimi danymi niezbędnymi do podjęcia decyzji, a zatem należało oczekiwać, że nastąpi to w przeciągu kilku tygodni, o których wspomina skarżący. W ocenie Sądu Okręgowego opóźnienie, do którego doszło, nie było jednak rażące i nie wyczerpuje pojęcia przewlekłości postępowania. Czynności wykonywane po dniu 3.01.2014r., kiedy zapadło pierwsze postanowienie Sądu Rejonowego, nie budzą natomiast istotnych zastrzeżeń, a sprawność postępowania na tym etapie nie była kwestionowana w skardze. Skarżący podnosi, że przebieg postępowania sądowego doprowadził do sytuacji, w której przez 5 miesięcy od przybicia nie legitymuje się prawomocnym przysądzeniem własności. Stawiając ten zarzut skarżący zdaje się jednak nie dostrzegać, że powyższy stan rzeczy jest przede wszystkim wynikiem uchybień komornika, który przed wyznaczeniem terminu pierwszej licytacji nie zobowiązał wierzyciela do przedstawienia odpisu prawomocnego wyroku zaocznego (art. 952 k.p.c. w zw. z art. 1013¹ § 3 k.p.c.; do wniosku egzekucyjnego wierzyciel dołączył wyrok zaoczny z klauzulą wykonalności, z której wynika, że podlega on wykonaniu jako natychmiast wykonalny, zaś stwierdzenie prawomocności wyroku udzielone zostało przez sąd dopiero w dniu 22.01.2014r.), w protokole licytacji nie umieścił wzmianki o udzieleniu przebycia (art. 869 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1013⁶ § 1 k.p.c., spowodowało to konieczność wydania zarządzenia z dnia 24.01.2014r. o sprostowaniu protokołu) oraz przed wysłaniem akt do Sadu Rejonowego nie ustalił, czy sprzedaż jest opodatkowana podatkiem VAT (informację w tym zakresie podał Sądowi dopiero 28.01.2014r.). Dopiero zatem pod koniec stycznia 2014r. usunięte zostały przeszkody, które nie leżały po stronie Sądu Rejonowego, a które – według treści postanowienia z dnia 3.01.2014r. – uniemożliwiały przysądzenie własności na rzecz skarżącego.

W tym stanie rzeczy i na podstawie art. 12 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy Sąd Okręgowy oddalił skargę.

/-/ Joanna Andrzejak-Kruk/-/ Jarosław Grobelny/-/ Michał Wysocki